

στο μικροσκόπιο...

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ Α. ΣΑΜΑΡΑ

Σας καλωσορίζουμε στο νέο Μουσείο της Ακρόπολης.

188 χρόνια από την επίσημη ανακήρυξη της Ελληνικής Ανεξαρτησίας και 27 χρόνια από τη μεγάλη πρωτοβουλία της αξέχαστης Μελίνας Μερκούρη, ένα χρέος εκπληρώνεται κι ένα όνειρο πραγματοποιείται.

* Το χρέος ενός ολόκληρου Έθνους απέναντι στην κληρονομιά του.

* Και τ' όνειρο της Μελίνας, που έγινε πλέον όνειρο όλων των Ελλήνων.

Το Μουσείο της Ακρόπολης!

Το υπέρτατο μνημείο του Αρχαίου Κλασικού Πολιτισμού αποκτά το δικό του Μουσείο – επιτέλους!

Σε δύσκολους καιρούς, οι άνθρωποι αναζητούν σύμβολα να κρατηθούν.

Και η έναρξη λειτουργίας του Μουσείου Ακροπόλης είναι ένα τέτοιο σύμβολο στους σημερινούς δύσκολους καιρούς. Ένα πολιτισμικό σύμβολο που συνοψίζει ταυτόχρονα την Αισθητική του Λόγου, το Ήθος της Ελευθερίας και τη Λογική της Ομορφιάς. Λόγος, Ήθος, Αισθητική, Κάλλος και Ελευθερία, αναμίχθηκαν πάνω στον Ιερό Βράχο κι άφησαν μοναδικό μνημείο. Δεν έμεινε ανέπαφο από το χρόνο. Αλλά εξακολουθεί να ακτινοβολεί όπως τότε...

Κι αυτή την ακτινοβολία ιδεών, προτύπων και αξιών τη χρειαζόμαστε σήμερα όσο ποτέ. Και την απολαμβάνουμε για πρώτη φορά σε ένα Μουσείο αντίστοιχο του Μνημείου.

Επισκεφτείτε το. Απολαύστε τα εκθέματά του. Εμπνευστείτε από το διαχρονικό μήνυμά του.

Είναι Ελληνικό επειδή είναι Οικουμενικό.

Είναι δικό μας για να το μοιραστούμε με όλο τον κόσμο.

Και να θυμάστε:

Αυτά που θα δείτε δεν είναι απλώς κομμάτι της Ιστορίας μας. Είναι κομμάτι του εαυτού μας. Ιεροί και ακατάλυτοι δεσμοί μας συνδέουν μαζί τους, από το πιο απλό θράυσμα ως την πιο περίτεχνη παράσταση. Και πιο πολύ κομμάτι από την ψυχή μας, είναι αυτά που λείπουν. Και που προσδοκούμε πάντα – κι ελπίζουμε σύντομα – την επανένωσή τους με το μνημείο του οποίου αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα.

Αντώνης Κ. Σαμαράς
Υπουργός Πολιτισμού

Λίγο πριν από τα εγκαίνια του πιο μεγάλου δημόσιου κτιρίου των τελευταίων ετών, η σχέση του με την πόλη διχάζει.

Νέο Μουσείο Ακροπόλεως, η μεγάλη στιγμή

Του Δημήτρη Ρηγόπουλου

«**Ε**σάς, δηλαδή, σας αρέσει το νέο Μουσείο της Ακρόπολης;» Μερικές φορές οι ίδιες οι ερωτήσεις περικλείουν και τις απαντήσεις.

Έχοντας μπει στην τελική ευθεία για τα εγκαίνια της 20ής Ιουνίου, το νέο Μουσείο Ακρόπολης δημιουργεί έντονες αντεγκλήσεις, χωρίζει φίλους και παρέες σε ιδεολογικά και αισθητικά στρατόπεδα, προκαλεί μικρά πάθη.

Μια πρώτη νίκη

Θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι αυτή είναι μια πρώτη νίκη για τον Ελβετό αρχιτέκτονα Μπερνάρ Τσουμί και τον Έλληνα συνεργάτη του Μιχάλη Φωτιάδη. Οι έντονες αντιδράσεις, ακόμα κι αν δεν είναι πάντα επαινετικές, σημαίνουν συνήθως ότι αυτό που δημιουργήσες απέφυγε τη χειρότερη καταδίκη κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας: την αδιαφορία.

Κι όσο θα πλησιάζουμε το εορταστικό τετραήμερο που μας υποσχέθηκε ο υπουργός Πολιτισμού Αντώνης Σαμαράς, τόσο θα φωνώνουν οι συζητήσεις και οι διαφωνίες με επίκεντρο τον όγκο της κατασκευής και την ένταξή του στις παρυφές μια πυκνοδομημένης συνοικίας του κέντρου της Αθήνας. Συμπτωματικά (;) λίγες ημέρες πριν από τα εγκαίνια, στο Ζάππειο Μέγαρο θα βρίσκεται σε εξέλιξη (15 - 18.6) έκθεση των 172 συμμετοχών για την «αντιμετώπιση των πίσω όψεων των διατηρητέ-

ων κτιρίων της Διονυσίου Αρεοπαγίτου 17 και 19», που διοργάνωσε το ηλεκτρονικό περιοδικό greekarchitects.gr πέρυσι.

Αν ήμασταν δίκαιοι με το κοινό αίσθημα θα λέγαμε ότι το νέο Μουσείο προκαλεί σε πολλούς Αθηναίους αμηχανία. Μας είναι δύσκολο να διαχειριστούμε δύο διαφορετικά μεγέθη. Στο ένα άκρο η «εθνική» αποστολή του νέου Μουσείου: φορτισμένο ιδεολογικά από το αίτημα της επιστροφής των Μαρμάρων του Παρθενώνα, πολύ πριν ανοίξει τις πόρτες του, είναι ήδη κομμάτι της εθνικής μας ταυτότητας. Και στο άλλο άκρο η παραδοσιακή μας αμφιθυμία απέναντι σε νέα αρχιτεκτονικά και πολεοδομικά δεδομένα.

Εξοικειωμένοι με τη μικρή κλίμακα, δυσκολευόμαστε να αφομοιώσουμε τον «δεσποτικό» όγκο του νέου μουσείου. Ακόμα κι όταν ο άμεσα περιβάλλων χώρος είναι οι περιφρονημένες από εμάς τους

ιδίους πολυκατοικίες. Αλλά, η ιστορία της Αθήνας είναι γεμάτη από αρχιτεκτονικά «σκάνδαλα» που συνήθως έχουν να κάνουν με «απρεπείς» όγκους και ύψη.

Την ίδια στιγμή, η υποδοχή του κτιρίου από τον διεθνή Τύπο αγνοεί επιδεικτικά το εγχώριο κύμα αμφισβήτησης. «Εως τώρα έτεινα να είμαι πιο κοντά στις βρετανικές θέσεις», έγραψε σ' ένα υμνητικό του άρθρο στους «Νιου Γιork Τάιμς» ο επιφανής κριτικός Νικολάι Ουρουσόφ. «Αλλά αναμειγνύοντας γλυπτική, αρχιτεκτονική και το αρχαίο τοπίο σε μια δυναμική αφήγηση, το νέο μουσείο της Ακρόπολης προσφέρει μια καινούργια οπτική που υπερνικά τις δογματικές θέσεις. Είναι αδύνατον να στέκεσαι στις αίθουσες του τελευταίου ορόφου, με θέα τον ταλαιπωρημένο, ξεθωριασμένο από τον ήλιο, σκελετό χωρίς να λαχταράς την επιστροφή των Μαρμάρων».

